

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/192/2019
Identifikačné číslo spisu:	7117201700
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7117201700.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. T., bývajúceho v L., H. XX, zastúpeného Azariová & Ružbašan Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej povereným zástupcom Mgr. Petrom Kačurákom, právnikom, o zaplatenie 1.718,28 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17 Csp 12/2017, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2019, sp. zn. 9 Co 240/2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2019, sp. zn. 9 Co 240/2018 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. novembra 2017, č. k. 17 Csp 12/2017-188 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.718,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31. januára 2017 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Mal za preukázané, že medzi sporovými stranami vznikol záväzkový právny vzťah z právneho úkonu, ktorým je verejný prísľub žalovanej. V konaní nebolo sporné a žalovaná túto skutočnosť ani nespochybňovala, že bola splnená základná podmienka verejného prísľubu, ktorou je, že žalobca mal so žalovanou uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo platné v roku 2015 a súčasne pokračovalo v roku 2016, ako aj to, že došlo k poškodeniu motorového vozidla. Pokiaľ žalovaná spochybňovala, že k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo v dôsledku prírodnej živelnéj udalosti neovplyvniteľnej ľudským konaním - pádom konára stromu, túto skutočnosť mal súd prvej inštancie za preukázanú na základe fotodokumentácie, vyhotovenej bezprostredne po poškodení spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že základ nároku žalobcu je daný. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku, súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku vyhotoveného B. D. X. č. 11/2017 zo 7. novembra 2017, predloženého žalobcom. Znalec konštatoval, že náklady na materiál, potrebných na opravu sú vo výške 346,49 eur (416 eur s DPH), na opravárenské práce vo výške 636,30 eur (763,56 eur s DPH) a na lakovanie 1.280,40 eur (1.536,48 eur s DPH), spolu 2.263,20 eur

bez DPH (2.716 eur s DPH). Všeobecnú hodnotu vozidla pred poškodením znalec určil vo výške 1.950 eur. Reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vozidla určil vo výške 2.048 eur. Po porovnaní reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla s nákladmi na opravu znalec konštatoval, že reprodukčná obstarávacia hodnota vozidla je nižšia, ako náklady na opravu, ide preto o úplné zničenie vozidla, tzv. totálnu škodu a oprava je ekonomicky nerentabilná. Po zohľadnení hodnoty predajných zvyškov a nákladov na likvidáciu nepoužiteľného odpadu vzniknutého pri získaní predajných zvyškov v hodnote 0 znalec uzavrel, že výška škody je 2.048 eur. Žalovaná zistenú všeobecnú hodnotu vozidla nenamietala, namietala len, že znalec nestanovil hodnotu použiteľných zvyškov vozidla a neodrátal ju od všeobecnej hodnoty vozidla. Zhrnúc tieto závery súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi plnenie vo výške 1.755,- eur, t. j. výšku škody 1.950 eur, zníženú o spoluúčasť žalobcu v rozsahu 10 %. Žalobca v konaní uplatnil nárok v nižšom rozsahu, preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.718,28 eur.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 27. marca 2019 sp. zn. 9 Co 240/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o danosti nároku žalobcu voči žalovanej, ako aj o jeho výške z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie. Dodal, že z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nemožno dospieť k záveru, že by žalobca vedome porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvného dojednania pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 911, a to konkrétne článok V. bod x; čl. VI bod 1 a 3, resp. IX. bod 4. Nemal pochybnosť o tom, že predmetné vozidlo bolo obhliadnuté spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorej bola pôvodne aj táto škodová udalosť hlásená. Ide pritom o poisťovaciu spoločnosť, o ktorej objektívnosti obhliadky a tiež šetrenia nemožno mať žiadnych pochyb. K hláseniu danej poistnej udalosti žalovanej zo strany žalobcu nedošlo včas len z toho dôvodu, že táto poistná udalosť bola nahlásená inej spoločnosti Allianz -Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá plnenie odmietla. Nemožno preto dospieť k záveru, že by žalobca vedome porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvných dojednaní so žalovanou. Odvolací súd podotkol, že žalovaná nenamietala poistné plnenie voči žalobcovi z dôvodu porušenia jeho zmluvných povinností, tak ako uviedla v odvolaní, ale z dôvodu započítania hodnoty použiteľných zvyškov motorového vozidla oproti všeobecnej hodnote vozidla. Tiež poznamenal, že porušenie povinnosti čl. VI. bod 3 spomínaných zmluvných dojednaní zakladal nárok poisťovne na zmluvnú pokutu, nie na krátenie, prípadne zamietnutie poistného plnenia. Tiež porušenie čl. IX. bod 4 zakladá nárok poisťovne pri výpočte náhrady škody uplatniť ceny platné v určenej opravovni, nie nárok poisťovne na krátenie, prípadne zamietnutie poistného plnenia. Za opodstatnené nepovažoval ani odvolacie námietky žalovanej, ktorá vytýka súdu prvej inštancie, že dané motorové vozidlo po poistnej udalosti považoval za odpad v zmysle zák. č. 79/2015 Z.z. a tiež, že nesprávne stanovil nulovú hodnotu použiteľných zvyškov. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že znalec v znaleckom posudku aplikoval nesprávny zák. č. 223/2001 Z.z. o odpadoch, ktorý v tom čase už nebol účinný, túto rovnako nepovažoval za opodstatnenú, keďže otázka právneho posúdenia veci je len vecou súdu a v tomto smere nebol viazaný závermi znalca uvedenými v znaleckom posudku. Súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval správny predpis zák. č. 79/2015 Z.z. a dospel k správne mu záveru, že vozidlo žalobcu, ktoré bolo postihnuté totálnou škodou, sa stáva odpadom. Použiteľné zvyšky preto nemožno odpočítavať od zistenej výšky škody na motorovom vozidle. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, ktorá vytýkla súdu prvej inštancie, že nezohľadnil plnenie z verejného prísľubu vo výške 702,- eur, ktoré mala poskytnúť žalobcovi v priebehu konania, ani túto nepovažoval za opodstatnenú. Za neopodstatnené považoval aj odvolacie námietky žalovanej, ktorá vytýka súdu prvej inštancie, že vykonal pojednávanie vo veci dňa 14. novembra 2017 bez prítomnosti žalovanej, nakoľko žalovaná v písomnom podaní zo dňa 14. novembra 2017 ospravedlnila neprítomnosť na tomto pojednávaní a súhlasila s pojednávaním bez jej prítomnosti. Preto súd prvej inštancie procesne nepochybil, pokiaľ dňa 14. novembra 2017 pojednával bez prítomnosti žalovanej. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok, vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ako vecne správny.

3. Tento rozsudok napadla včas podaným dovolaním žalovaná, ktorého prípustnosť odvodzuje z § 420 písm. f/ CSP z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukazuje

na to, že k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces došlo v dôsledku toho, že potom, čo žalobca podaním z 8. novembra 2017 predložil do konania súkromnoznalecký posudok č. 11/2017, žalovaná sa k tomuto znaleckému posudku, ako aj k veci samej, vyjadrila podaním z 13. novembra 2017. Súd prvej inštancie sa s uvedeným vyjadrením žalovanej neoboznámil, dôkazy, ktoré boli spolu s týmto podaním žalovanej doručené súdu dňa 13. novembra 2017 nevykonal a na pojednávaní konanom dňa 14. novembra 2017 žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie tak znemožnil žalovanej vyjadriť sa k vyjadreniu žalobcu a dôkazom predloženým zo strany žalobcu. Dôvodila tiež, že žalovaná vo svojom vyjadrení z 13. novembra 2017 uviedla, že po oboznámení sa s podaním žalobcu z 8. novembra 2017 a súkromnoznaleckým posudkom č. 11/2017 poukázala žalobcovi poistné plnenie v sume 702,00 eur, k čomu ako dôkaz priložila „Oznámenie o poistnom plnení“ z 9. novembra 2017, súčasne uviedla svoje námietky voči súkromnoznaleckému posudku predloženému zo strany žalobcu, navrhla doplnenie dokazovania, ako aj uviedla svoju právnu argumentáciu k posudzovanej veci. Tvrdenie odvolacieho súdu, že žalovaná nepredložila žiaden dôkaz o tom, že žalobcovi predmetnú sumu poukázala sa nezakladá na pravde, keď žalovaná spolu s podaním z 13. novembra 2017 zaslala súdu listinný dôkaz „Oznámenie o poistnom plnení“ z 9. novembra 2017, v ktorom sa uvádza, kedy, komu a v akej sume poukázala poistné plnenie. Tento dôkaz však odvolací súd opomenul. Postup odvolacieho súdu tak nemožno považovať za súladný s právom na spravodlivý súdny proces, nakoľko odvolací súd sa nezaoberal vyššie uvedeným procesným pochybením súdu prvej inštancie, ale iba stroho vyhodnotil námietku žalovanej za neopodstatnenú. Žalovaná namietala aj nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, s ktorou námietkou sa súdy nevysporiadali. Navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobca navrhol dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

10. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno iba v prípadoch Civilným sporovým poriadkom výslovne stanovených napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 217/2018, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

11. Dovolací súd z obsahu spisu zistil (č. l. 172), že dňa 14. novembra 2017 o 10.10 hod. sa uskutočnilo v poradí 2. pojednávanie pred súdom prvej inštancie, na ktorom sa zúčastnili právni zástupcovia žalobcu a za žalovanú nikto. Súd skonštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že zástupca žalovanej vzal tento termín pojednávania na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní, pojednávanie uskutočnil bez neho. Zároveň zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že znalecký posudok č. 11/2017, vypracovaný znalcom Ing. Wienerom, predložený žalobcom, bol odoslaný žalovanej elektronickou formou dňa 8. novembra 2017, ale táto sa k nemu ku dňu pojednávania nevyjadrila. Následne súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol.

12. Ďalej z obsahu spisu (č. l. 174 a nasl.) zistil, že sa v ňom nachádza elektronické podanie právneho zástupcu žalovanej Mgr. Petra Kačuráka z 13. novembra 2017, 15.56 hod. s prezentačnou pečiatkou podateľne Okresného súdu Košice I zo 14. novembra 2017, 8.30 hod., z ktorého obsahu vyplýva, že sa žalovaná ospravedlňuje z neúčasti na pojednávaní, vytýčenom na deň 14. novembra 2017 a zároveň predkladá súdom požadované vyjadrenie žalovanej k znaleckému posudku B. X.. Z obsahu spisu nevyplýva, že by sa súd s týmto vyjadrením pred rozhodnutím vo veci oboznámil.

13. Z odvolania žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie zo 16. februára 2018, okrem iného vyplýva, že namietala skutočnosť, že sa súd prvej inštancie neoboznámil s jej vyjadrením k znaleckému posudku B. X., na ktoré súd žalovanú sám vyzval, hoci toto vyjadrenie mal vo svojej dispozícii dňa 13. novembra 2017 ešte pred rozhodnutím vo veci. Odvolací súd sa však s touto skutočnosťou nezaoberal a rozhodnutie verejne vyhlásil dňa 27. marca 2019 bez prítomnosti strán sporu po tom, čo oznámenie bolo na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach.

14. Podľa článku 9 Základných princípov CSP strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

15. Podľa článku 3 ods. 1 Základných princípov CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

16. Relevantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), vzťahujúca sa k danej veci a princípy sú zhrnuté v rozhodnutí vo veci Ringier Axel Springer a.s. proti Slovenskej republike, č. 35090/07, §§ 85 a 86, 4. október 2011, a neskôr uvedené zopakované v prípade Trančíková proti Slovenskej republike, č. 17127/12, § 39, 13. jún 2015, podľa ktorej: Princíp rovnosti zbraní, ktorý predstavuje jeden z prvkov širšieho konceptu práva na spravodlivý proces vyžaduje, aby každej strane sporu bola daná rozumná možnosť prezentovať svoj prípad za podmienok, ktoré ju nevystavujú podstatnej nevýhode vo vzťahu k druhej strane sporu (Niderost-Huber proti Švajčiarsku, č. 18990/91, 18. február 1997, § 23). Koncept práva na spravodlivý proces požaduje právo na kontradiktórny proces, v súlade s ktorým strany sporu musia mať príležitosť nielen mať vedomosť o dôkazoch, ktoré sú potrebné pre ich úspech v spore, ale tiež mať vedomosť o všetkých vykonaných dôkazoch a predložených vyjadreniach za účelom vplývať na rozhodnutie súdu. Akokoľvek, právo na kontradiktórny proces nie je absolútne, a toto právo môže závisieť na špecifických črtách daného prípadu (Krčmář a ostatní proti Českej republike, č. 35376/97, § 40, 3. marec 2000, Hudáková proti Slovenskej republike, č. 23083/05, § 26, Asnar proti Francúzsku (č.2) č. 12316/04, § 26, 18. október 2007, Vokoun proti Českej republike č. 20728/05, § 26, 3. júl 2008). Konkrétny účinok daných vyjadrení k rozsudku domáceho súdu má len malý význam. Je na stranách sporu posúdiť, či je alebo nie je potrebné sa vyjadriť (Milatová a ďalší proti Českej republike, č. 61811/00, § 65, Gaspari proti Slovinsku, č.

21055/03, § 52, 21. júl 2009). Zvlášť dôležitá v týchto veciach je dôvera účastníkov v spravodlivosť justície, ktorá je založená na viere, že títo mali možnosť vyjadriť svoje názory ku každému dokumentu založenému v spise (Asnar proti Francúzsku(2), č. 12316/04, § 25, 18. október 2007). Nedoručenie písomných vyjadrení alebo dokumentov druhej strane a neumožnenie vyjadriť sa k nim v niektorých prípadoch nepredstavovalo porušenie práva na spravodlivý proces, keď udelenie takýchto práv a príležitostí by nemalo žiadny vplyv na výsledok konania a ustálený právny prístup v danej veci nebol spochybnený (Stepinska proti Francúzsku, č. 1814/02, § 18, 15. jún 2004, Sale proti Francúzsku, č. 39765/04, §§ 18, 19, 21. marec 2006, Verdu Verdu proti Španielsku, č. 43432/02, §§ 26 až 28, 15. február 2007).

17. Dovolací súd vzal v danom prípade na zreteľ individuálne okolnosti prejednávanej veci. Z obsahu spisu, ako bolo vyššie uvedené (bod 11, 12, 13), teda vyplýva, že napriek tomu, že súd prvej inštancie vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila ku znaleckému posudku B. X., táto tak učinila a vyjadrenie bolo doručené súdu dňa 13. novembra 2017, tento sa s vyjadrením neoboznámil, a neoboznámil vyjadrenie žalobcovi, a napriek tomu vo veci dňa 14. novembra 2017 rozhodol. Odvolací súd, napriek tomu, že žalovaná tento nedostatok namietala vo svojom odvolaní, sa touto skutočnosťou nezaoberal a rozsudok súdu prvej inštancie bez ďalšieho potvrdil.

18. Neoboznámenie sa súdu s obsahom vyjadrenia žalovanej ku znaleckému posudku Ing. Wienera ako aj neoboznámenie s obsahom posudku druhej strany v spore, ktorá tiež mala právo sa k nemu vyjadriť, spôsobilo, tieto pochybenia a nedostatky vytvorili stav nerovnosti sporových strán v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasti práva na spravodlivý proces, a preto nebolo možné v tomto smere odvolacie konanie považovať za spravodlivé.

19. Keďže porušenie práva na spravodlivý proces vyššie uvedeným spôsobom nerešpektujúcim princíp rovnosti zbraní bolo dôsledkom nesprávneho postupu súdu v odvolacom konaní, bolo žalovanej znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

20. Z týchto dôvodov preto dovolací súd dovolaniu vyhovel podľa ustanovenia § 449 ods. 1 CSP, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

22. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP).

23. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.